

Ročník 31

Číslo 3

22. 2. 2026

Kristovo utrpení vždy končí radostným vzkříšením... svatá Matka Tereza

Postní doba k nám opět přichází jako čas, který má zvláštní sílu zpomalit náš krok. V každodenním shonu, kdy se snadno necháme pohltit povinnostmi, starostmi i množstvím informací, dostáváme příležitost zastavit se a znovu si připomenout, kam směřuje naše srdce. Nejde jen o období v kalendáři církevního roku — je to pozvání na cestu. Cestu k obrácení, k obnově vztahů, k hlubšímu setkání s Bohem i s druhými lidmi.

Možná si s postní dobou spojujeme především odříkání a půst. Tyto prvky mají své místo a svou hodnotu, ale samy o sobě nejsou cílem. Smyslem je otevřít prostor pro to, co nás přesahuje — pro modlitbu, naslouchání, ticho, vděčnost a solidaritu. Když se něčeho vzdáváme, nejde o výkon ani o sebekontrolu, ale o svobodu: o schopnost nechat vyniknout to podstatné.

Letos můžeme tuto dobu prožívat také ve světle Roku svatého Františka. Jeho životní příběh je silným svědectvím o proměně srdce. Jeho obrácení nebylo jednorázovým okamžikem, ale postupnou cestou — a právě proto může být blízké i nám. Každý z nás je na cestě a každý den může být novým začátkem. Svatý František nás učí dívat se na svět s pokorou, radostí a otevřeností vůči druhým, zvláště vůči těm, kteří potřebují naši blízkost a pomoc.

Aby tato postní doba nezůstala jen u slov, nabízíme několik konkrétních podnětů, které mohou inspirovat naši farní cestu:

- Zkusme si vyhradit pravidelný čas na tichou modlitbu nebo četbu Písma — třeba jen deset minut denně.
- Zapojme se do společných pobožností, křížové

cesty či adorace, a podpořme tak život našeho společenství.

- Najděme konkrétní způsob služby: návštěvu osamělého člověka, pomoc potřebným nebo drobný skutek laskavosti.
- Zamysleme se nad jednoduchostí života — zda můžeme omezit zbytečný konzum a podělit se s těmi, kdo mají méně (postní almužna).

- Pečujme o vztahy: nabídněme odpuštění, udělejme krok ke smíření, obnovme dialog tam, kde utichl.

- Nechme se inspirovat svatým Františkem v úctě ke stvoření — všimněme si krásy světa kolem nás a chraňme ji.

Postní doba je především cestou naděje. Každé malé rozhodnutí pro dobro, každý krok ke smíření a každá chvíle modlitby je součástí této cesty, která nás vede k velikonoční radosti. Není důležité, jak velké předsevzetí si dáme, ale zda dovolíme Bohu, aby působil v našem srdci.

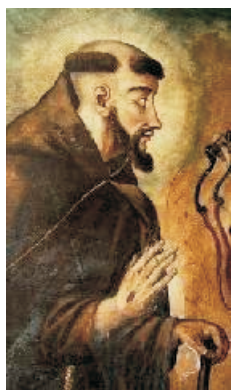
Přeji nám všem, aby letošní postní doba nebyla jen tradicí, kterou procházíme ze zvyku, ale skutečným časem obnovy. Ať nás na této cestě provází inspirace svatého Františka — jeho radostná víra, důvěra a otevřenost vůči Boží přítomnosti. Kéž nás vede k větší prostotě, laskavosti a pokoji, abychom mohli velikonoční radost přijmout s obnoveným srdcem.

Požehnané a milostiplné prožití postní doby všem.

o. Marian

Svatý František z Assisi

Málokdo pochybuje, že sv. František z Assisi je nejslavnější osobností veškeré křesťanské hagiografie. Je znám, obdivován a milován v celém světě, například i na Dálném východě, tedy v prostředí, které je velmi vzdálené od křesťanské a západní kultury vůbec.

Byl inspirací pro spisovatele všech směrů, pro umělce ze všech škol, pro historiky bez ohledu na jejich teorie, pro politiky, a dokonce pro revolucionáře, kteří v něm viděli apoštola nenásilného protestního hnutí, jakéhosi předchůdce opozice proti materialismu a proti čistě konzumní, spotřební společnosti.

Rovněž mnoho vzpour, od té, s kterou ve středověku vystoupili tzv. fraticelli, až po nejmodernější, jejímiž představiteli jsou tzv. hippies, se na něho více či méně výslovně odvolává. Ano, všude je vzorem on, vlastním italským jménem Francesco di Pietro Bernardone, chudáček z Assisi, který tak miloval paní Chudobu, a ta jeho lásku opětovala, světec sebezáporu a odříkání a opěvovatel "dokonalé radosti" čili štěstí v neštěstí.

Je však důležité vymezit základní rysy, které zaručují věrnost sv. Františka ryze křesťanskému ideálu, který lidem navrhl a sám také podle něj žil zcela originálním způsobem. Tento jeho způsob však ani nesledoval laciný úspěch, ani nebyl znamením vzpoury.

Především je nutno zdůraznit jeho důslednou věrnost učení evangelia, slovům a samotné osobě Ježíše Krista. Tohoto Ježíše František z Assisi ve svém geniálním tušení předkládal lidem tehdejší doby – a koneckonců lidem všech dob jako Spasitele, který přišel spasit člověka z lásky a s láskou. Ježíš v jeho pojetí není již, nebo není pouze všemohoucí Pán, nejvyšší Soudce, nepomíjivý Učitel; podle něho je spíše bratrem mezi bratry, trpícím mezi trpícími, láskyplným stvořením mezi stvořeními, která ho milují a chválí. Chválí ho vlastně všechny stvořené věci, od vody až po rostliny, od hvězd až po oheň, od zvířat až po samu zemi; dokonce i smrt mu vzdává chválu. Především ho však velebí lidé, protože pro ně Boží Syn na sebe vzal lidskou podobu, pro ně byl stvořen vesmír s plánem univerzálního vykoupení skrze lásku, která existovala v Boží mysli již od počátku věků.

Dalším charakteristickým rysem je Františkova věrnost církvi, mystické Kristově nevěstě. Tato jeho věrnost je dokázána nekonečným počtem příhod a událostí. Chudáček z Assisi žádal tři různé papeže o schválení, pak o potvrzení, a nakonec o znovu potvrzení svých řeholních stanov.

Ještě předtím, než postavil první jesličky v křesťanských dějinách – v Greccio o Vánocích roku 1223, žádal papeže o schválení této novinky a ten mu ji povolil. Ostatně, již na samém počátku světcova povolání ukřižovaný Kristus z kostela sv. Damiána požádal Františka, aby obrodil jeho církev. Připomínáme: aby ji obrodil, ne aby ji kritizoval, ne aby proti ní bojoval nebo aby ji chtěl zreformovat.

Stálý a ustavičný byl konečně i jeho cit a smysl pro křesťanskou radost, který se naprosto lišil od pochmurné temnoty bludu. Když byl poprvé se svými druhy představen papeži Inocencovi III., dal se z radosti do tance. V San Leo při jedné slavnosti prohlásil ve svém kázání: "Tak veliké je dobro, na které se těším, že každá strast je pro mne slastí." Bratra Lva pak poučil, kde je a v čem spočívá "dokonalá radost": v protivenství a v pronásledování, které přijímáme z lásky. A konečně v zahradě u sv. Damiána v Assisi, když už nemocen, skoro slepý a již stigmatizovaný Kristovými ranami začal po bouřlivé noci zpívat "Píseň díky za všechno stvoření", která je nejvznešenějším hymnem díkyvdání a chvály.

V této jasné, vyrovnané radosti také po několika málo měsících zemřel, ve věku 44 let. Bylo to v Assisi, 4. října 1226.

*čerpáno z Knihy
V jednom společenství (Životní příběhy světců)*

Vyhlášení roku svatého Františka z Assisi

Papež Lev vyhlásil dekretem Rok svatého Františka u příležitosti 800.výročí úmrtí světce z Assisi. Od 10.ledna 2026 do 10.ledna 2027 jsou věřící vyzváni, aby se po vzoru svatého Františka stali vzorem svatého života a šířili Boží pokoj. Apoštolská penitenciárie pro tento rok uděluje mimořádné odpustky.

"Na počátku svého života podle evangelia uslyšel František povolání: Pán mi zjevil, abychom používali tento pozdrav: "Pán ti dej svůj pokoj!", píše papež v dopise generálním ministrům františkánských řádů. "Těmito stručnými slovy předává svým bratřím a všem věřícím vnitřní úžas, jež evangelium vneslo do jeho života: pokoj je souhrnem všech Božích darů, darem, který sestupuje z výšin. Jak iluzorní by bylo myslet si, že jej lze vybudovat pouze lidskými silami! A přesto je to aktivní dar, který je třeba přijímat a žít každý den."

**S JEŽÍŠEM TRPÍCÍM,
UKŘIŽOVANÝM A
VZKŘÍŠENÝM**

**DUCHOVNÍ
OBNOVA
s P. Petrem Káňou**

kaplanem na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži

Program:

13.00-14.00	Přednáška I.blok
14.00-14.30	Přestávka - Charita Slavičín
14.30-15.30	Přednáška II.blok
15.30-16.00	Přestávka - Charita Slavičín
16.00-17.00	Modlitby chval + příležitost ke Svátosti smíření
17.00-18.00	Mše svatá

V SOBOTU 28. ÚNORA 2026

V KOSTELE SV. VOJTĚCHA A SV. CECÍLIE VE SLAVIČÍNĚ

Veškerá tma světa nemůže uhasit světlo jediné svíčky.

MODLITBA PAPEŽE LVA K SVATÉMU FRANTIŠKOVÍ

Svatý Františku, náš bratře, ty, který jsi před osmi sty lety
šel vstříc sestře smrti jako smířený člověk,
přimlouvej se za nás u Pána.

Ty, který jsi v Ukřižovaném u svatého Damiána
našel pravý pokoj,
nauč nás hledat v něm pramen veškerého smíření,
jež boží všechny zdi.

Ty, který jsi neozbrojený překročil hranice války
a nedorozumění,
dej nám odvahu stavět mosty tam,
kde svět staví hranice.

V této době sužované konflikty a rozdělením,
pros, abychom se stávali tvůrci pokoje,
neozbrojenými a odzbrojujícími svědky pokoje,
jenž pochází od Krista.
Amen.

Plnomocné odpustky

Plnomocné odpustky, které lze uplatnit také za duše v očistci,
se udělují za obvyklých podmínek (svátostná zpověď, přijímání
eucharistie a modlitba podle úmyslů Svatého otce):

1. členům:

- františkánských rodin prvního, druhého a třetího řádu,
regulovaného i sekulárního
- institutům zasvěceného života, společností apoštolského
života a veřejným nebo soukromým sdružením věřících,
mužským i ženským, kteří zachovávají Řeholi svatého
Františka nebo se inspiroují jeho spiritualitou nebo jakoukoli
formou pokračují v jeho charismatu

2. všem věřícím bez rozdílu,

kteří se s duší odpoutanou od hříchu zúčastní Roku svatého
Františka tím, že navštíví v podobě pouti jakýkoli františkánský
klášterní kostel nebo místo modlitby kdekoli na světě, které je
zasvěceno svatému Františkovi nebo s ním je z jakéhokoli
důvodu spojeno, a tam se budou účastnit jubilejních obřadů
nebo tam stráví alespoň přiměřenou dobu ve zbožném rozjímání
a budou vzývat Boha, aby se podle příkladu svatého Františka
v srdcích zrodila křesťanská láska k bližním a upřímné
předsevzetí ke svornosti a míru mezi národy, a zakončí to
modlitbou Otče náš, Vyznáním víry a vzýváním Panny Marie,
svatého Františka z Assisi, svaté Kláry a všech svatých
františkánské rodiny.

Staří lidé, nemocní a ti, kteří se o ně starají, a všichni, kteří
z vážných důvodů nemohou opustit svůj domov, mohou rovněž
získat plnomocné odpustky, pokud se zřikají jakéhokoli hříchu
a mají v úmyslu co nejdříve splnit tři obvyklé podmínky, pokud se
duchovně připojí k oslavám jubilejního roku svatého Františka
a nabídnou milosrdnému Bohu své modlitby, bolesti nebo
utrpení jejich života.

Apoštolská penitenciárie poukazuje na to, že naše doba se
příliš neliší od té, ve které žil František, a právě v tomto světle je
jeho učení dnes možná ještě aktuálnější a srozumitelnější.
"Ať nás tento Rok svatého Františka povzbudí k následování
Prostáčka z Assisi, abychom se nechali formovat po vzoru Krista
a abychom neztratili předsevzetí skončeného Svatého roku:
Ať se naděje, která z nás učinila poutníky, nyní promění
v horlivost a vroucí, konkrétní lásku," čteme v dekretu.

CHVALOPĚV STVOŘENÍ sv. František z Assisi

Nejvyšší, všemocný, dobrý Pane,
tobě buď chvála, sláva, čest a všechno dobrořečení.
Patří tobě jedinému, Nejvyšší,
a žádný člověk není hoden vyslovit tvé jméno.

Ať tě chválí, můj Pane, všechno, co jsi stvořil,
zvláště pak bratr slunce,
neboť on je den a dává nám světlo,
je krásný a září velkým leskem,
vždyť je, Nejvyšší, tvým obrazem.

Ať tě chválí, můj Pane, sestra luna a hvězdy,
stvořil jsi je na nebi jasné, vzácné a pěkné.

Ať tě chválí, můj Pane, bratr vítr a vzduch i oblaka,
jasná obloha i každé počasí, kterým živíš své tvory.

Ať tě chválí, můj Pane, sestra voda,
která je velmi užitečná, pokorná, vzácná a čistá.

Ať tě chválí, můj Pane, bratr oheň,
kterým osvětluješ noc
a on je pěkný, příjemný, mocný a silný.

Ať tě chválí, můj Pane, naše sestra matka země,
která nás živí a slouží nám,
a rodí rozličné plody s pestrými květy a trávou.

Ať tě chválí, můj Pane, ti,
kdo odpouštějí pro tvou lásku
a snášejí nemoci a soužení.
Blažení ti, kdo je nesou v pokoji,
neboť ty, Nejvyšší, dáš jim korunu.

Ať tě chválí, můj Pane, naše sestra smrt těla,
žádný živý člověk jí nemůže uniknout.
Běda těm, kdo zemřou v smrtelných hříších.
Blaze těm, které nalezne spojeny
s tvou nejsvětější vůlí,
neboť druhá smrt jim neublíží.

Chvalte mého Pána, dobrořečte a děkujte mu,
a služte mu s velkou pokorou.

Kde je láska a moudrost, tam není strach ani ignorace.

Vložíme rány světa do Božích ran

Na Popeleční středu jsme začali čtyřicetidenní přípravu na Velikonoce, vstoupili jsme do postní doby. Je to velká příležitost pro nás i pro celý svět. Bůh nás volá k obrácení, k tomu, abychom začali myslet jinak než dosud. Každého z nás Bůh povolal mezi své přátele a dědice Božího království. Ve křtu nám dal účast na svém životě. Je na nás, abychom už dnes a tady žili životem Božích dětí. Chceme-li opravdu přispět k míru mezi lidmi, dejme Bohu k dispozici své uši i svůj čas a naslouchejme lidem, zvláště těm nejbližším v rodině nebo v sousedství, ve škole, na pracovišti. Naslouchejme druhým s takovou láskou, aby pocítili Boží blízkost a zájem samotného Boha v nás. Nejsme všemohoucí a nemůžeme plnit všechna přání či vyřešit všechny problémy, ale vždy můžeme nabídnout slovo povzbuzení a potěšit a někdy také i konkrétní pomoc. Některé naše vztahy jsou zatíženy zraněním. Udělejme konkrétní krok k jejich uzdravení tím, že odpustíme, aniž bychom čekali, že se ten druhý omluví. Sami jsme přece zakusili, že nám Bůh odpustil daleko víc, než jsme si zasloužili. Nehledejme na druhých chyby, ale to krásné, čím je Bůh obdaroval, a to dobré, co s jeho pomocí dokázali.

Základní pravda naší víry je, že Kristus zemřel za každého člověka a v každém bližním se nám dává. To je důvod, ale také možnost důstojného žití různých lidí spolu. Věříme-li v Boha a jeho řád, nesmíme brát do svých rukou řád světa, nadřazovat vlastní národ, a myslet jen sami na sebe, což je projev sobectví. Rozpínavost a nadřazenost je věc pro Boží království nepřijatelná. Povinností každého křesťana je bojovat a pracovat ve prospěch slabých, napadených, pronásledovaných a vylučovaných. Prosba o Boží řád je v modlitbě spojena se vzájemnou láskou, přijetím, pokojem, ale i s prosbou o mír. Válka je jistě nejhorším narušením řádu. Jenom je potřeba si uvědomit, že řád porušený válkou se nedá nastolit jenom jednoduchým složením zbraní. Všichni bychom si přáli mír. A vidíme-li bídu a utrpení Ukrajinců, pak velmi naléhavě, a to co nejdříve. Jenže řád nemůže být nastolen nespravedlností a postavením oběti a útočnicka na stejnou úroveň. Jak má složit zbraně ten, který je napadený, když na něj útočník stále útočí, zabíjí jeho lidi, děti, a rozbíjí jeho města, jeho domy, jeho infrastrukturu.

Křičet o míru v rámci volební kampaně je zneužití obav lidí. A je to lež, pokud dotyční chtějí tvrdit, že vlada a jiní politici burcují do války. Válka už je. Řád je narušen. Na Ukrajině umírají naši bratři a sestry stvoření Bohem. Boží řád je nám vložen do nitra. Největším Božím darem stvoření je, že se na něm můžeme podílet. Naši povinností je pomáhat tam, kde můžeme. Když myslíme na to, jak v těchto zimních měsících a mrazech jsou mnozí na Ukrajině bez elektřiny, bez tepla domova a zůstávají k tomu lhostejní. List Jakubův nám k tomu říká: *Co je platné, moji bratři, když někdo říká, že má víru, ale nemá skutky? Může ho snad ta víra spasit? Kdyby některý bratr nebo sestra byli bez šatů a neměli jídlo ani na den, a někdo z vás by jim řekl: „Budte s Bohem – ať vám není zima a nemáte hlad“, a nedali byste jim, co potřebují pro své tělo, co by to bylo platné? Stejně tak i víra, není-li spojena se skutky, je sama o sobě mrtvá. (Jak 2,14-17).* Řekneme si, jak ale můžeme pomoci my? Zahanbují nás mnozí nevěřící, kteří pomáhají a skrze dary do sbírek zakupují generátory na výrobu elektřiny, humanitární potřeby, nebo i zbraně potřebné pro obranu.

Řekneme si, ale já se modlím, ano i modlitba je důležitá, ale je také velmi důležitá i konkrétní pomoc. Můžeme přispět různým organizacím, které pomáhají na Ukrajině. Myslím, že žádný není tak chudý, aby si něco nemohl odřící a pomohl. Stále si jenom stěžujeme a reptáme, že se všechno zdražuje, ale také mnohdy plýtváme. Když si vzpomenu na to, jak museli vyjít s tím, co měli, moji rodiče, a nikdy jsem je neslyšela reptat. Jde jen o ochotu pomoci. Měli bychom více naslouchat Božímu slovu a umožnit

našemu srdci a duši být pozorní k lidem kolem nás a k potřebám doby. Boží slovo nám říká: „*Hladověl jsem, a nedali jste mi jíst, žíznul jsem a nedali jste mi pít, byl jsem na cestách a neujali jste se mne, byl jsem nahý, a neoblékli jste mě, byl jsem nemocen a ve vězení, a nenavštívili jste mě. Tehdy i oni odpoví: „Pane, kdy jsme tě viděli hladového, žíznivého, pocestného, nahého, nemocného nebo ve vězení, a neposloužili jsme ti?“ On jim odpoví: „Amen, pravím vám, cokoliv jste neučinili jednomu z těchto nepatrných, ani mně jste neučinili.“ (Mt 25, 42-45)*

Pozvěme tedy Ježíše do našeho života, aby náš život byl vedený pravdou a naplněný láskou a milosrdenstvím. Ježíš jako Boží Beránek a Boží Syn zbavuje moci síly zla. Ježíš, Boží Beránek, jen nesmírá hříchy, ale jako Boží Syn žije s námi a daruje nám svobodu synů a dcer Božích, novou kvalitu života. V něm se nám otevírá studnice živé vody, věčný počátek, možnost proměny.

V roce 2023 vydalo nakladatelství Paulínky útlu knížku meditací křížové cesty od ukrajinského řeckokatolického kněze a redemptoristy Michajla Ivanjaka. Autor působí jako vojenský kaplan v ukrajinské armádě. Jako ukázkou přináším tři z patnácti zastavení:

Šimon pomáhá Ježíšovi nést kříž

Jistého Šimona z Kyrény, který právě přicházel z pole a šel kolem – otce Alexandrova a Rufova – přinutili, aby nesl Ježíšův kříž (Mk 15,21)

Můj Ježíši, říká se, že jeden v poli není voják. Zažili jsme to v těchto válečných dnech. Celý svět jakoby se zastavil a byl svědkem toho, jak nás jednoho časného rána probudily ne paprsky laskavého slunce, ale masivní útok bombardérů. Bylo to nejstrašnější svítání v životě! A my jsme nevěděli, jestli se dožijeme dalšího dne.

Nepřítel udeřil za úsvitu, s podlostí a nenávistí, ale my jsme procitli už jako jiní lidé. Probudil se i svět, všichni ti, kteří se postavili na stranu důstojnosti lidského života a svobody. Mnoho lidí se ještě drží stranou: domnívají se, že se jich to netýká, jejich domovy jsou přece daleko. Ale každé zlo, které se nezastavilo tam, kde jsme tomu mohli být nápomocní, dříve nebo později zaklepe i na vaše dveře.

Můj Ježíši, děkuji za všechny lidi, kteří stojí při nás a pomáhají nám nést tento kříž války a strádání. Amen

Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi!

Ježíš potkává plačící ženy

Za ním šel velký zástup lidu, i ženy, které nad ním nařikaly a plakaly. Ježíš se k nim obrátil a řekl: „Jeruzalémské dcery, neplačte nade mnou! Spíše nad sebou plačte a nad svými dětmi“ (Lk23,27-28)

Můj Ježíši, řeky a moře slz se dnes vylily z břehů a zaplavily naši zemi. Pláč trpících je tak hrozný, že ho slyší celý svět, že burcuje svědomí každého, kdo ještě nezatvrdil své srdce jako kdysi Kain. Oči nám od slz a nevyspání zapadly hluboko do důlků, a při tom konec je stále v nedohlednu. Co bude dál? Vždyť můj dům je zničený, můj život úplně rozvrácený. Půjde ho ještě obnovit, najdu k tomu cestu a sílu? Shledám se ještě se svými blízkými? Budu se ještě někdy moci vrátit domů?

Můj Pane, ty nám setřel naše slzy nad životními ztrátami, které nejdou vzít zpátky. Nasměřuj naše další kroky k tomu, co má smysl, a daruj nám odvahu vždy znovu začínat! Amen

Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi!

Začněte tím, že děláte to, co je nezbytné, pak to, co je možné a znenadání to, co je nemožné.

Ježíš je přibit na kříž

Když došli na místo, které se nazývá Lebka, ukřižovali jeho i ty zločince, jednoho po pravici a druhého po levici. (Lk 23,33)

Můj Ježíši, láska se nemůže nečinně dívat na takové ponížení. Láska se sklání nad každým trpícím, svým dotekem hojí rány.

Pane doznávám, že my nedovedeme milovat jako ty. V uplynulých letech a měsících války už z našich úst zaznělo mnoho strašných kleteb. Je těžké najít patřičné výrazy! Mluvili jsme jazykem okupantů, plivali a chrlili kolem sebe zlá slova. Tváří v tvář tak nelidskému utrpení se stali pomstychtiví a nevíme, jak s tím dál žít. Pane Ježíši Kriste, ty jsi veškerou zlobu světa vzal na sebe! Objal jsi kříž, a tak vzal na sebe naši

mučivou bolest i slova nenávisti, jež plodí.

Můj Ježíši, znovu ti vydávám všechnu nenávist a pomstychtivost, které se o mě pokoušejí. Prosím, přibij je na svůj kříž, ať v mém srdci zvítězí tvá Láska, která je silnější než smrt! Amen.

Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi!

Pane, Ježíši, pomoz nám, aby v našich srdcích zvítězila Tvoje láska a milosrdenství. Pomoz nám, abychom uměli naslouchat potřebám lidí, abychom měli milosrdné srdce otevřené k pomoci lidem kolem nás. Požehnanou postní dobu.

L. D.

26. HROMNIČNÍ POUŤ MATEK

Modlitba matek při darování svíce:

„Pane Ježíši, přicházím před Tebe jako matka.

Prosím, abys žehnal mým dětem

a všem dětem na celém světě.“

Když stojíme při této modlitbě v takovém množství maminek, tak vnímáme ujištění od Pána,

že se k nám sklání se svým Milosrdenstvím

a na přimluvu Matky Boží vstupuje do našich životních situací a žehná všem, koho jsme ve svých srdcích přinesli.

Dnes se nebudu rozepisovat, co se tam dělo

(většina to proletí jen očima s komentářem,

že se jich to netýká).

Vážím si těch maminek a babiček, které měly odvahu trávit čas trochu jinak, i za cenu oběti, kterou tato pouť přináší.

Oběť znamená darovat něco ze svého komfortu,

a to někdy bolí.

Ježíš se pro nás obětoval, za mne, naše děti až k smrti na kříži.

Věřím a doufám, že každá si z této pouti něco odnáší

a načerpala duchovní povzbuzení do svého života.

I studený chrám jsme rozehráli svými přimluvnými modlitbami a zpěvem.

Díky vám všem za odvahu vyputovat za Matkou Boží do Šternberku.

Společenství modliteb matek

20. února začínáme maminky a babičky jako první v postní době křížovou cestu. Před ní bude hodinový blok modliteb matek.

Zváni jsou všichni bez rozdílu, hlavně kdo chce skrze společnou modlitbu změnit něco ve svém životě, v životě svých dětí a přenést se v modlitbě za celý svět.

Lidé všechno ztratí, co po sobě zanechají. Vezmou si jen s sebou mzdu za lásku a almužnu, které dali.

Manželská blahoslavenství

Blahoslavení jsou ti manželé, kteří si navzájem umí vyjádřit pochvalu a ocenění.

Blahoslavení jsou ti manželé, kteří k sobě zůstali zdvořilí i dlouho po tom, kdy si před svědky řekli svoje „ano“.

Blahoslavení jsou ti manželé, kteří jsou si věrní napříč tomu, že okolní svět vyznává jiné hodnoty.

Blahoslavení jsou ti manželé, kteří netouží vládnout, ale jsou ochotni přizpůsobit se a navzájem se podporovat.

Blahoslavení jsou ti manželé, kteří jsou stále ochotní poznávat, co má partner rád a co nemá, co ho těší a z čeho má strach, co prožívá a po čem touží.

Blahoslavení jsou ti manželé, kteří jsou ochotni odpustit druhému chyby a nedostatky a milovat ho takového, jaký je.

Blahoslavení jsou ti manželé, kteří každý den spolu hledají Boha, aby s jeho pomocí získali sílu žít a jít dál.

Znamení kříže

Velmi prostým a konkrétním způsobem, jak uctít Ježíšův kříž, je znamení kříže. Už v prvotní církvi se křesťané žehnali na čele malým znamením kříže. Postupně je nahradili větším znamením od čela k hrudi a od levého ramene k pravému.

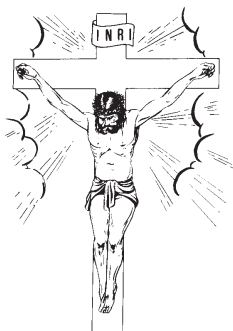
Žehnat se křížem je totéž jako chránit se pevným štítem: *"Kdo by nás mohl odloučit od lásky Kristovy?"* (Řím 8, 35) Když Ježíš visel na kříži, už nenesl kříž, nýbrž kříž nesl jeho. Podobně v něm můžeme nalézt oporu i my.

Znamení kříže je konkrétním shrnutím naší víry. Začínáme je nahoře na čele. Všechno má svůj začátek nahoře, v nebi, u Otce. Ten je podstatou a zdrojem života. Poté ruka spočine na srdci. Bůh sestupuje z nebe, stává se člověkem v Ježíši Kristu a přebývá v našem srdci. Vertikála směřující shora dolů představuje vtělení. Pokračujeme od levého ramene k pravému. Všechno spojuje a sjednocuje Duch Svatý. V něm Bůh působí na zemi, v našich horizontálních vztazích a v konkrétním jednání.

Namísto gesta se ale sami můžeme stát křížem, rozpráhneme-li ruce. Člověk je nejkrásnější, když pozvedá ruce k modlitbě nebo aby mohl druhého obejmout.

Znamení kříže nám trvale připomíná, že jsme ukřižováni spolu s Kristem a že už nežijeme vlastním životem (srov. Gal 2, 19-20).

Wilfrid Stinissen
I dnes je den Boží

Ticho

Milujeme ticho. Tak začíná píseň jakéhosi indiána. Texty se k sobě řadí, a stále se v nich zdůrazňuje tato první výpověď. Indiáni učí své děti radovat se z ticha. Prostě sedět, používat smyslů, přijímat vůně, pozorně naslouchat a dívat se, i když se zdá, že není na co. Tato prasíla ticha jim umožňuje poznávat a přijímat přírodu daleko intenzivněji než jsme tomu zvyklí my. V tomto tichu se takto setkávají s "Velkým Duchem". Všechna náboženství, i křesťanství, vědí o významu a životní síle ticha. Zažil jsi už také v životě chvíle, kdy jsi hledal ticho nebo kdy se tě dotklo? Mohlo to být někde u vody, v lese, v tvém pokoji nebo ve výklenku nějakého kostela. Snaž se vzpomenout si na takové situace a přemýšlej, co ti při tom dělalo dobře, co tě k tomu pohánělo nebo co ti vadilo. Tichu je třeba se učit v malých krůčcích, malých okamžicích. Často nám při tom pomůže svíčka, příroda, hudba nebo procházka. Pozvi také Boha do svého ticha! Pak nejsi nikdy sám.

Hans + Marie - Therese Kuhn-Schädlet
Nezapomeň snít

OSVOBOZENÍ SKRZE KŘÍŽ

Ježíš je jiný Mesiáš, než jakého očekával Izrael. Osvobození, které přináší, nespočívá v síle, nýbrž v lásce. Jedině láska nás osvobozuje. Ježíš je s to ukázat, jak Bůh miluje člověka, a dělá to velice konkrétně. Všichni víme – a i kdyby to Ježíš neřekl, patří to k vrozené moudrosti-, že nikdo nedokáže prokázat větší lásku než ten, kdo dává svůj život za ty, které má rád. To je Mesiášův úkol. Osvobozuje nás láskou. Miluje nás v naší svobodě. Člověk věří v moc, Bůh v lásku.

Evangelium vypráví o Petrově reakci v okamžiku, když Ježíš předpovídá, že bude mnoho trpět. Pro Petra je to naprosto nepřijatelné. Domnívá se, že má jasnou představu o tom, jak má Mesiáš vypadat. I nám se často zdá, že přesně víme, jaký má Bůh být. On však je a zůstane jiný.

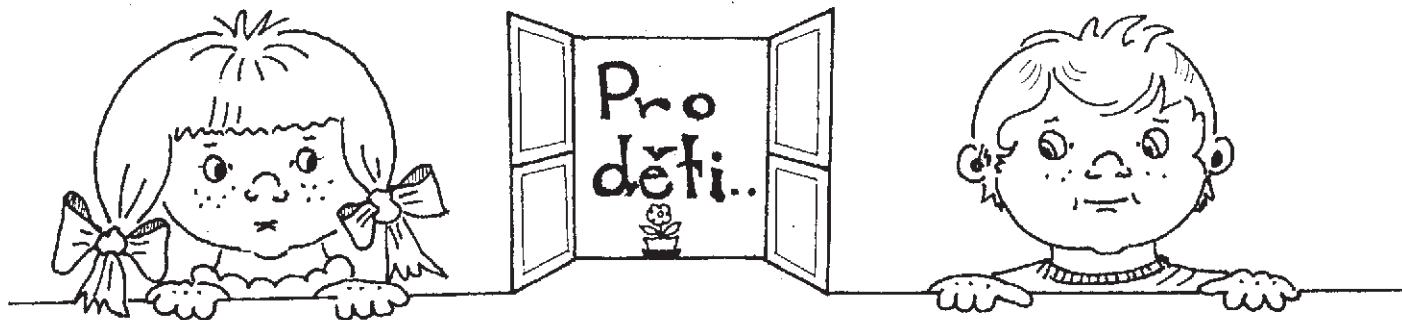
Nikdy nepochopíme Ježíšův úkol Mesiáše a Osvoboditele, nevezmeme-li svůj kříž a nenásledujeme-li ho, nesnažíme-li se být jako on. Krásná slova o Ježíšově sebevydávající se lásce zůstanou abstraktní a mrtvá, odmítneme-li ho následovat. Nikoli ve vítězstvích a úspěších, ale teprve na křížové cestě, v odevzdanosti a oběti pochopíme, kým ve skutečnosti je.

Nezapomínejme, že křížová cesta vede k zmrtvýchvstání, k životu a světlu. Ježíš nikdy nehovořil o svém utrpení, aniž by zároveň nepředpovídal zmrtvýchvstání.

Wilfrid Stinissen
I dnes je den Boží

Bože dopřej mi, ať se nesnažím být milován, ale ať miluji.

KÁZÁNÍ SVATÉHO FRANTIŠKA

Když jednou svatý František odcházel z kláštera, potkal bratra Ginepro. Ginepro byl prostý a hodný člověk a svatý František ho měl velmi rád. Při setkání ho vyzval: "Bratře Ginepro, pojď se mnou kázat." "Otče," odpověděl Ginepro, "víš, že nejsem nijak vzdělaný. Jak bych mohl mluvit k lidem?" Ale protože svatý

SVATÝ FRANTIŠEK Z ASSISI

Svatý František z Assisi patří k nejznámějším světcům. Narodil se v Itálii ve 12. století v rodině bohatého obchodníka s látkami. Jako mladý muž se často veselil s přáteli a utrácel peníze. Když jako voják bojoval ve válce, byl zajat a vážně onemocněl. Tehdy začal přemýšlet o svém životě a rozhodl se ho změnit. Opustil všechno, co měl, chodil po okolí, kázal a žebral, aby měl co jíst. Zanedlouho měl kolem sebe přátele, kteří chtěli žít také v chudobě. To byl začátek františkánského řádu.

František miloval všechno stvořené. Legendy vypravují, že jeho kázáním naslouchala i zvířata. Svou lásku k Bohu a k přírodě vyjádřil v krásném chvalozpěvu na stvoření. Za co chci vzdávat Bohu chválu já?

Prohlédni si obrázky se svatým Františkem a zvířátky. Najdeš mezi nimi 10 rozdílů?

Vyšlo v Katechetickém věstníku č. 1-2/2006-07; vydalo © Biskupství brněnské.

František trval na svém, bratr Ginepro nakonec souhlasil. Prošli spolu celé město, tiše se modlili za všechny, kdo pracovali v domech i na polích. Usmívali se na děti, zvláště na ty nejchudší. Prohodili pár slov se stařečky a stařenkami. Pohládili nemocné. Pomohli nějaké ženě s těžkým vědrem vody. Když městem prošli křížem krážem už poněkolkáté, svatý František řekl: "Bratře Ginepro, je čas se vrátit do kláštera." "A co naše kázání?" "Vždyť jsme přece už kázali," usmíval se světec.

Nejlepším kázáním jsi ty sám!

Bruno Ferrero

Další příběhy pro potěchu duše

Podobenství o pavoukovi

Jakýsi pavouk měl velký hlad. Nemohl najít žádnou potravu. Tak si vzpomněl na umění, které ovládal jen on. Ze svého těla nechal vytéci nit. Tu nahoře pevně uvázal a spustil se po ní dolů a postavil svou síť. Z posledních sil napnul nití celé své dílo, které nasměroval do středu a rozpletl do stran. Bylo nádherné dívat se na jeho umělecké dílo, a možná, že na něj byl sám pyšný. Tak bylo mohutné. A když se na síti ráno jemně usadila rosa, zářila na vycházejícím slunci jako krystal. Už nemusel mít ani hlad, protože se v síti zachytily mouchy, komáři a hmyz všeho druhu. A měl potravu i do zásoby. Jen jedna věc mu vadila, když se těšil vždy znovu ze svého uměleckého díla: nit, která vedla shora dolů. Bylo jí ještě třeba? A tak ji prostě ukousl. Ale jaké zděšení: síť se zhroutila. Jeho dílo bylo zničeno. A to jen proto, že zapomněl na jedno: na význam nitě vedoucí vzhůru.

Modlitba je jako nit vedoucí nahoru.

Jí se můžeš přidržet a uspořádat svůj život.

Hans + Marie-Therese Kuhn-Schädler
Nezapomeň snít

Bůh si přeje, abychom trpícím zvířatům spěchali na pomoc, pakliže ji potřebují. Každá bytost v ohrožení má stejné právo na ochranu.

... A NĚCO PRO ROZVESELENÍ ...

Vědci zjistili, že ženám největší stres nezpůsobuje běhání okolo domácnosti a dětí... Ale manžel, který si zrovna lehnul na gauč a odpočívá.

Dnes mi automechanik vysvětluje poruchu auta: "Vaše baterie potřebuje nové auto!"

Ríká právník: "Pokud se rozvedete, budete ženě dávat polovinu toho, co vyděláváte," upozorňuje manžela. Manžel: "Už se těším, doteď brala všechno."

Jednoho dne se v malém městě v řeznictví objevila mladá žena s miminkem v náručí. Řekla řezníkovi, že to dítě je jeho, a zeptala se, co s tím hodlá dělat. Řezník nakonec souhlasil s tím, že dokud chlapec nevyroste, bude žena dostávat maso zdarma. Řezník si poctivě odpočítával dny v kalendáři. Když bylo mladíkovi přesně osmnáct let a přišel si pro maso, řezník mu řekl: "Tady máš. A vyříd' matce, že tohle je poslední maso zadarmo. A koukej se, jak se bude tvářit." Synek doma všechno vypověděl a matka mu povídá: "Běž ještě zpátky a řekni řezníkovi, že jsem měla osmnáct let zadarmo taky mléko, zeleninu a pečivo. A koukej se, jak se bude tvářit."

Dostala jsem k Vánocům od muže knihu "JAK UŠETŘIT". Jsem si ji přečetla a muž už 2 týdny nekouří, nepije a do práce chodí pěšky...

Řezník má těsně před zavíračkou a zůstalo mu jedno kuře, kterého by se před víkendem rád zbavil. Najednou doběhne chlapík a jakoby zázrakem se ptá: "Máte kuře?" Řezník: "Ano, samozřejmě." A vytáhne kuře z chladničky, hodí na váhu: "Kilo a 20 deka. Může být?" Chlapík: "A o něco větší nemáte?" Řezník vrátí kuře do chladničky, vytáhne to samé, trochu ho pootočí, nenápadně přitlačí na váhu a říká: "Kilo sedmdesát. Může být?" Chlapík: "Super! Vezmu si obě!"

Žena přijde domů a táhne tři basy piva, čtyři láhve rumu a dva bochníky chleba. Manžel vyvalí oči a ptá se: "Čekáme hosty?" "Ne." "Tak proč jsi koupila tolik chleba??"

internetový zdroj

MILUJ A ODPOUŠTĚJ

Byl jeden ostrov, který obývaly všechny pocity: radost, smutek a mnoho dalších, včetně lásky. Jednoho dne dostali obyvatelé zprávu, že se ostrov potopí. Všechny pocity se připravily na rychlý odchod z ostrova, naskákaly do lodí a čekaly na odjezd; jen láska chtěla ještě chvíli být na ostrově, který tolik milovala, aby pomohla každému, kdo by tam podobně jako ona zůstal.

Když už se láska sama skoro utopila, začala prosit o pomoc. Vtom plulo kolem bohatství. Láska mu řekla: "Bohatství, vezmi mě s sebou!" "Nemůžu, v lodi je spousta zlata a stříbra, pro tebe tam místo není." Tak požádala o pomoc kolem proplouvající marnivost: "Prosim, pomoz mi!" "Nemůžu ti pomoci, jsi celá mokrá a zničila bys mi mou novou loď..." Pak láska oslovila smutek. "Můžu jít s tebou?" "Ale, lásko, jsem tak smutný, že nikoho nechci ani vidět a budu pokračovat raději sám." Potom okolo proplula radost, ale byla tak veselá, že ani neslyšela, jak láska volá o pomoc. Láska se zoufalstvím rozplakala. Vtom zaslechla hlas: "Pojď, lásko, vezmu tě s sebou." Byl to stařeček a láska se ho samou radostí zapomněla zeptat, jak se jmenuje. Když přistáli na bezpečné pevnině, zeptala se moudrosti: "Kdo byl ten stařeček, který mě sem dovezl?" Moudrost odpověděla: "Byl to čas." "Čas? Ale proč mě chtěl převézt pouze čas?" Moudrost odpověděla: "Protože jenom čas je schopen pomoci a porozumět lásce."

Čas a láska jsou dvě důležitá veličiny v životě člověka. Čas je formou pro lásku a láska má být obsahem času. Mimoto je láska i tou nejsilnější motivací pro konání dobra.

K tomu bychom mohli dodat: Ať je náš čas naplněný láskou a naše láska prověřená časem. K naší vlastní radosti.

Max Kašparů Deset kroků k radosti

VÍRA – NADĚJE V BEZNADĚJI

Pokud si někdo myslí, že je beznadějný případ, měl by si přečíst příběh o Abrahamově ženě. Apoštol Pavel o ní napsal: "Také Sára věřila, a proto přijala od Boha moc, aby se stala matkou, ačkoli už překročila svůj čas; pevně věřila tomu, kdo jí dal zaslíbení" (Židům 11, 11).

Sára to ve svém životě neměla vůbec snadné. Abraham toužil po tom, aby se mu narodil dědic, ale ona byla neplodná. Roky běžely, a dědic stále nepřicházel. Modlila se a prosila Boha, aby její úděl změnil. Po přechodu to vzdala. Možná si říkala, že Bůh nechce, aby dala svému muži syna.

Jednoho dne dostali stárnoucí manželé vzácnou návštěvu. Hostili doma Hospodina. Bůh jim oznámil: "Po obvyklé době se k tobě určitě vrátím, a hle, tvá žena bude mít syna."

Sára naslouchala ve dveřích stanu. Abraham i Sára byli staří, sešli věkem, a Sáře již ustal běh ženský. Zasmála se v duchu a řekla si: "Když už jsem tak sešlá, má se mi dostat takové rozkoše? I můj pán je stařec."

Tu Hospodin Abrahamovi řekl: "Pročpak se Sára směje a říká: 'Což mohu opravdu родit, když už jsem tak stará?' Je to snad pro Hospodina nějaký div? V jistém čase, po obvyklé době, se k tobě vrátím a Sára bude mít syna" (Gen 18, 10-14).

Nevím jak vy, ale já bych se na místě Sáry hořce usmál také. Copak může mít žena po přechodu dítě? Nakonec ale Sára porodila Izáka, který se stal dědicem Abrahamova majetku.

I my se můžeme dostat do situace, která z lidského hlediska nebude mít řešení. Nepropadejme panice. Vzpomeňme si na Sáru. V první chvíli se tomu, že bude mít dítě, smála. Považovala to za špatný vtip. Jenže pak se rozhodla vzít Boží slova vážně. Udělala to, co bylo v jejích silách, a Bůh dokončil to, co Abraham se Sárou započali.

Krásně to vyjádřil apoštol Pavel: "Všecko mohu v Kristu, který mi dává sílu" (Fil 4, 13). Ten, kdo se rozhodne vzít Boha vážně, bude mít naději i v situaci, která se bude jevit jako beznadějná. Víra v Boží zaslíbení přináší naději bez ohledu na situaci, ve které se nacházíme.

Bůh ti nabízí naději. Chceš?

Vlastik Fürst Cesta víry/Cesta naděje

I jeden sluneční paprsek může prostoupit mnoho tmy.

Tříkrálová sbírka 2026

Vybráno v obci nebo její části	Porovnáni rok 2025	Rok 2026
Slavičín město	200 586 Kč	191 723 Kč
Divnice	11 700 Kč	11 800 Kč
Hrádek	38 251 Kč	38 350 Kč
Nevšová	29 340 Kč	29 723 Kč
Bohuslavice	20 342 Kč	20 637 Kč
Lipová	21 227 Kč	23 427 Kč
Petrůvka	20 674 Kč	21 719 Kč
Rudimov	14 610 Kč	18 638 Kč
Štítná nad Vláří - Popov	141 636 Kč	147 857 Kč
Rokytnice	36 518 Kč	36 281 Kč
Jestřabí	16 302 Kč	16 760 Kč
Újezd	58 195 Kč	54 418 Kč
Slopné	46 776 Kč	50 336 Kč
Vysoké Pole	39 576 Kč	42 717 Kč
Drnovice	22 953 Kč	29 320 Kč
Loučka	25 167 Kč	26 390 Kč
Vlachovice- Vrbětice	83 105 Kč	76 419 Kč
Haluzice	4 670 Kč	4 140 Kč
Vlachova Lhota	14 815 Kč	16 953 Kč
Křekov	10 211 Kč	13 360 Kč
Celková částka	856 654 Kč	870 968 Kč

Tříkrálová sbírka 2026 části města Slavičína

Vybráno v části Slavičína	Číslo pokladničky	Rok 2025	Rok 2026
Mír 1/1	001	13 339 Kč	20 506 Kč
Mír 1/2	001/2	20 803 Kč	14 980 Kč
Mír 2	002	11 387 Kč	12 904 Kč
Mír 3	003	13 620 Kč	12 180 Kč
Vlára 1	004	9 939 Kč	9 602 Kč
Vlára 2	005	13 389 Kč	12 762 Kč
Vlára 3	006	14 659 Kč	8 454 Kč
Výpusta 2	007	18 042 Kč	16 101 Kč
Luhačovská 2	008	7 525 Kč	6 960 Kč
Luhačovská 3	008/2	9 110 Kč	10 180 Kč
Zahradní 1	009	9 080 Kč	9 340 Kč
Zahradní 2	010	13 780 Kč	9 490 Kč
Luhačovská 1	011	6 460 Kč	6 420 Kč
Šabatec	012	7 780 Kč	7 540 Kč
Výpusta 1	013	8 308 Kč	9 251 Kč
Horní náměstí	014	13 715 Kč	15 720 Kč
Osvobození	015	9 350 Kč	8 533 Kč
Hrádek 1	016	13 170 Kč	12 830 Kč
Hrádek 2	017	12 781 Kč	14 140 Kč
Hrádek 3	018	12 300 Kč	11 380 Kč
Statistická pokladnička infocentrum	073	300 Kč	800 Kč
Celkem	-----	238 837 Kč	230 073 Kč

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2026 - PODĚKOVÁNÍ

Také letos 3. a 10. ledna 2026 se v našem městě a okolních obcích opět po roce vydali do ulic koledníci, aby předali obyvatelům radostné poselství Vánoc, potěšili je zpěvem a přáním všeho dobrého v novém roce. Ve farnostech Slavičín, Štítná nad Vláří, Vlachovice, Újezd koledovalo celkem 80 skupinek koledníků se svými vedoucími.

I přes mrazivé počasí se podařilo díky nadšení koledníků a jejich vstřícnému přijetí v domácnostech vykoledovat opět vyšší částku než v minulém roce. Celkový výtěžek v uvedených farnostech činil **870 968,- Kč**.

Část výtěžku, kterou obdrží Charita Slavičín, bude využita v těchto farnostech pro pomoc rodinám a matkám v tísní, starým a nemocným lidem, lidem v nouzi, na humanitární pomoc, podporu a rozvoj charitního díla Charity Slavičín.

Všem dárcům, kteří svým finančním obnosem přispěli do pokladniček, vyjadřujeme velké poděkování. Charita Slavičín chce touto cestou rovněž poděkovat všem, kteří se jakkoliv podíleli na přípravě a realizaci Tříkrálové sbírky 2026. Děkujeme především koledníkům a jejich vedoucím za jejich ochotu jít koledovat a snahu udělat něco pro druhé.

Děkujeme Vám, že pomáháte s námi.

Charita Slavičín

ROZPIS POBOŽNOSTÍ KŘÍŽOVÉ CESTY FARNOSTI SLAVIČÍN NA POŠTNÍ DOBU 2026

20.2.	Modlitby matek - Večeřadlo
22.2.	Křížová cesta venku
(sraz v 14.20 hod u prvního zastavení
na staré „nevšovské“)
27.2.	Farní rada
6.3.	Muži
13.3.	Manželé
20.3.	Charita
27.3.	Děti
3.4.	Křížová cesta venku
(sraz v 10 hod. u prvního zastavení
na staré „nevšovské“)

POZOR!
Pobožnosti křížové cesty
budou být také
každou neděli
v 15 hodin v kostele

Hlásejte evangelium stále, ale slova používejte, jen když je to nutné.

Křty

Prosinec

Matyáš Jan Werner
Viktorie Vrbová

Leden

Jiří Jindřich Urbaník

Svatby

Leden

Radim Drga, Nevšová + Kateřina Vojtová, Luhačovice

Pohřby

Prosinec

Marie Petrášová, 1940, Nevšová
Zdenka Pešková, 1929, Nevšová
Marie Münsterová, 1929, Nevšová
Bohumil Pešek, 1928, Nevšová

Leden

Blažena Zichová, 1925, Nevšová
Pavel Hnilo, 1975, Slavičín
Elena Vaculová, 1933, DPS Loučka
Miroslav Velík, 1948, Rudimov
Pavla Horská, 1964, Slavičín-Hrádek
Emil Pešek, 1952, Slavičín

RÁDI VÁM POSLOUŽÍME UDĚLENÍM SVÁTOSTÍ

– největšího daru, který Kristus svěřil své církvi.

Protože však je k tomu třeba dobrá příprava, **ohlaste se nám:**

Křest dětí buď hned po narození, nebo alespoň 1 měsíc před křtem.
(Křty jsou zpravidla 3. sobotu v měsíci v 11 hodin nebo po domluvě 3. neděli při mši svaté v 11 hodin)

Příprava na **křest dospělých** trvá zhruba 1 rok.

(Křest obvykle v sobotní Velikonoční vigílii.)

Zamýšlený **církevní sňatek** nejméně 3 měsíce předem.

Svátost nemocných udělujeme po individuální domluvě.

Možnost **svátosti smíření** je vždy půl hodiny před každou mší svatou.

ÚŘEDNÍ HODINY NA FAŘE

Středa ----- 15.00 – 16.00

Pátek 8.30 – 9.30 15.00 – 16.00

Pokud je P. Marian přítomen na faře, přijme potřebné rád i mimo úřední hodiny!!!

TELEFONICKÝ KONTAKT:

Fara (úřad) :

739 245 911

Mons. P. Marian Dej (soukromě):

731 919 369

E-mail: faslavicin@ado.cz

Web: www.faslavicin.cz

Farní knihovna (na faře):

Knihovna je otevřena každý sudý týden v úterý od 15 do 17 hod.

PRÁVIDELNÉ BOHOSLUŽBY VE FARNOSTI SV. VOJTĚCHA A SV. CECÍLIE VE SLAVIČÍNĚ

NE 7.15 hodin

9.15 hodin

11.00 hodin

PO, ST, PÁ 18.00 hodin

ÚT, ČT, SO 7.00 hodin

viz: www.faslavicin.cz

ROZPIS SLUŽEB ŽEN, KTERÉ SE OBĚTAVĚ STARAJÍ O ÚKLID NAŠEHO KOSTELA

21.2. - 27.2.	Hrádek 2
28.2. - 6.3.	Hnilová, Bothová, Zvoníčková, Kotásková, Koncerová, Frolová, Vyorálková
7.3. - 13.3.	Mňačková, Cvešperová, Hlavicová R., Koudelová T., Koudelová E., Argalášová,
14.3. - 20.3.	Nevšová
21.3. - 27.3.	Lipová
28.3. - 3.4.	Divnice
4.4. - 10.4.	Hrnčířiková L., Kosečková, Rašková, Brhelová, Strnadová, Miličková,
11.4. - 17.4.	Obadalová, Durdáková M., Borová, Tománková, Kuzelová, Lagová

Všem, kdo se podílejí na úklidu, upřímně Pán Bůh zaplat'.

Rabínská moudrost

Jeden muž se vydal za rabínem, aby si mu stěžoval, jak má těžký život. "Ten život je nesnasitelný. Už to nemohu vydržet! V jedné místnosti je nás devět. Co mám dělat?" Rabín ho pozorně poslouchal a potom řekl: "Určitě chováte kozičku. Vezměte ji dovnitř k sobě." Protože rabín naléhal, aby tak opravdu učinil, muž jej poslechl, i když se mu tato rada vůbec nezamlouvala. Na rozloučenou mu rabín řekl: "Jen udělej, jak ti říkám, a vrať se za týden." Po týdnu se tento muž vydal opět k rabínovi. Vypadal mnohem hůř než předtím. Byl úplně zničený. "Už to nemůžu vydržet," řekl rabínovi. "Ta koza je samá špína!" Rabín mu odpověděl: "Tak jdi domů a kozičku opět uvaž ve chlévě. Za týden mi přijď povědět, jak se vám daří." Muž se celý radostný vrátil po týdnu k rabínovi a už zdaleka křičel: "Život je tak krásný! Radujeme se z každé minuty, kdy tu špinavou kozu nemusíme mít u sebe – a je nás v místnosti pouze devět!"

Stanislav Bielik Pojdme si číst

22.2.	1. neděle postní (Mt 4, 1-11)
Stolec sv. apoštola Petra
1.3.	2. neděle postní (Mt 17, 1-9)
7.3.	sv. Perpetua a Felicita (Lk 15, 1-3.11-32)
8.3.	3. neděle postní (Jan 4, 5-42)
9.3.	sv. Františka Římská (Lk 4, 24-30)
15.3.	4. neděle postní (Jan 9, 1-41)
17.3.	sv. Patrik (Jan 5, 1-3a.5-16)
18.3.	sv. Cyril Jeruzalémský (Jan 5, 17-30)
19.3.	Slavnost sv. Josefa, snoubence Panny Marie
(Mt 1, 16.18-21.24a)
22.3.	5. neděle postní (Jan 11, 1-45)
24.3.	sv. Kateřina Švédská (Jan 8, 21-30)
25.3.	Slavnost Zvěstování Páně (Lk 1, 26-38)
29.3.	Květná neděle (Mt 26, 14-27, 66)
30.3.	Pondělí Svatého týdne (Jan 12, 1-11)
31.3.	Úterý Svatého týdne (Jan 13, 21-33.36-38)
1.4.	Středa Svatého týdne (Mt 26, 14-25)
2.4.	Zelený čtvrtek (Jan 13, 1-15)
3.4.	Velký Pátek – Památka umučení Páně
(Jan 18, 1-19,42)
Nověna k Božimu milosrdenství
4.4.	Bílá sobota
5.4.	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně (Jan 20, 1-9)

PASTÝŘ, zpravodaj farní rodiny sv. Vojtěcha a sv. Cecílie ve Slavičíně. Slouží pro vnitřní potřebu farnosti. Řídí redakční rada. Náklad 300 výtisků. Příspěvky přijímají Jana Adámková, tel. 731 646 734 a Magdalena Durdáková, tel. 739 524 374. Můžete je také vložit do označené pokladničky v přední kostela, která je k tomuto účelu určena. Nepodepsané příspěvky se nepřijímají. Všem pravidelným i nepravidelným dopisovatelům upřímně Pán Bůh zaplat'. Náklady na 1 výtisk činí přibližně 12,- Kč. Srdečně děkujeme za vaše finanční příspěvky. Další řádné číslo vyjde v neděli 5.4.2026 na Slavnost Zmrtvýchvstání Páně. Uzávěrka bude v neděli 22.3.2026. Pozn. Redakce nezodpovídá za obsahy jednotlivých příspěvků. Provádí pouze jazykové a stylistické korektury. V článcích jsou otištěny necenzurované názory, postřehy a zkušenosti našich dopisovatelů a čtenářů!